

אחד דיני ממונות פרק רביעי סנהדרין לח.

1. בשנת שמיים לך קדוש המלך בחדש חשון ביום אחר לחודש יהיה דבר יי אחר חגי הביא אל וְדָבַר בְּךָ שְׁלֹמֹה אֶל פְּתַח יְהוָה וְאָל יְהוֹשֻׁעַ בֶּן יְהוֹזָבָד הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל לֵאמֹר: חגי א א
2. וְהָיָה לְמִקְדָּשׁ וְלֵאבֹן נֶגֶף וְלִצְרוֹר מְכַשׁוֹל לְשָׁנֵי בְּתֵי יִשְׂרָאֵל לִפְתַּח וְלִמְנוּשָׁה יְרֻשָׁתָם: ישעיהו ח יד
3. וְיִשְׁקָךְ יי על הַרְעָה וְיִבְיָאֵךְ עֲלֵינוּ כִּי צָדִיק יי אֲלֵהֶנּוּ עַל כָּל מַעֲשָׂיו אֲשֶׁר עָשָׂה וְלֹא שָׁמַעְנוּ בְּקוֹלוֹ: דניאל ט יד
4. וְאֵת כָּל אֲנָשֵׁי הַחֵדָּל שְׁבַעַת אֲלֵפִים וְהַחֲרָשׁ וְהַמְסַנְגֵּר אֲלֵךְ הַכֹּהֵן גְּבוּרִים עָשִׂי מְלָחָמָה וְיִבְיָאֵךְ מִן כָּל גּוֹלָה בְּבִלְתֵּי: מלכים ב כד טו
5. כִּי תִלְמַד גְּבוּרֵי וּבְנֵי בָנִים וְנִשְׁמָעִים בְּאָרְץ וְהִשְׁתַּחֲוִּי עֲשִׂיתָם פֶּסֶל תַּמְנוּתֵי כָל וְעֲשִׂיתָם הָרַע בְּעֵינֵי יי אֲלֵהֶיךָ לְהַכְעִיבוֹ: דברים ד כה
6. תַּחֲבֹרָה בְּחֹמֶר חוֹתָם וְיִתְיַבְּצוּ כְּמוֹ לִבְשׁוֹ: איוב לח יד
7. וְיִמְנַע מִרְשָׁעִים אֹרְךָ וְרוּעַ רְמָה תִּשְׁבֵּר: איוב לח טו
8. חֲכָמוֹת בְּנֵיהָ בֵּיתָה חֲצִבָּה עֲמוּדֶיהָ שְׁבָעָה: משלי ט א
9. טְבוּחָה טְבוּחָה מִסְכָּה יִיבֶה אֶף עֲרֵכָה שְׁלֵחָה: משלי ט ב
10. שְׁלָחָה נִגְרָתֶיהָ תִּקְרָא עַל גְּפֵי מַרְמֵי קָרָת: משלי ג ג
11. וְיִשְׁבַּח לְפָתַח בֵּיתָה עַל פֶּסַע מַרְמֵי קָרָת: משלי ט יד
12. מִי פְתִי יִסֹּר הַחֵסֶר חֲסֵר לֵב אֲמָרָה לוֹ: משלי ט ד
13. נָאף אִשָּׁה חֲסֵר לֵב מִשְׁחָת נִפְשׁוֹ הוּא יַעֲשֶׂה: משלי ו ב
14. גְּלַמֵּי רָאוּ עֵינֶיךָ וְעַל סִרְפָּךְ כָּלִם יִתְבוֹשׁ יָמִים יִצְרוּ וְלֹא אָחָד בָּהֶם: תהלים קלט טו
15. כִּי בֵי עֵינֶיךָ מִשְׁטוֹת וְשִׁמְחֹת וְרָאוּ אֵת הָאָבֶן הַבְּדִיל בֵּינֵךְ וְרָבִבְךָ שְׁבָעָה אֵלֶּה עֵינֵי יי רְמָה מִשְׁטוֹתֶיךָ בְּכָל הָאָרְץ: זכריה ד י

והיא נעברה מעומד דבר אחר שלתיאל שנשאל על אלתו אל זרובבל שנזרע בבבל ומה שמו נחמיה בן חכליה שמו יהודה וחזקיה בני רבי חייא הוו יתבי בסעודתא קמי רבי ולא הוו קא אמרי ולא מידי אמר להו אגברו חמרא אדרדקי כי היכי דלימרו מילתא כיון דאיבסום פתחו ואמרו אין בן דוד בא עד שיכלו שני בתי אבות מישאל ואלו הן ראש גולה שבבבל ונשיא שבארץ ישראל שנאמר והיה למקדש ולאבן נגף וליצור מכשול לשני בתי ישראל אמר להם בניו קוצים אתם ירע בעיניך ויין ניתן בשבעים אותיות וסוד ניתן בשבעים אותיות נכנס יין יצא סוד א"ר חסדא אמר מר עוקבא ואמרי לה א"ר חסדא דרש מרי בר מר מאי דכתיב וישקך ה' על הרעה ויביאה עלינו כי צדיק ה' אלהינו משום צדיק ה' וישקך ה' על הרעה ויביאה עלינו אין צדקה עשה הקב"ה עם ישראל שהקדים גלות צדקיהו ועוד גלות יכניה קיימת דכתיב ביה בגלות יכניה וחרש והמסגר אלף חרש כיון שפוחין הכל נעשו חרשין מסגר כיון שסוגרין בהלכה שוב אין פוחין וכמה היו אלף עולא אמר שהקדים שתי שנים לונושנתם א"ר אחא בר יעקב שמע מינה מהרה דמרי עלמא תמני מאה וחמשין ורתתין הוו: לפיכך כו': תנו רבנן אדם יחיד נברא ומפני מה שלא יהו המינים אומרוין הרבה רשויות בשמים דבר אחר מפני הצדיקים ומפני הרשעים שלא יהו הצדיקים אומרים אנו בני צדיק ורשעים אומרים אנו בני רשע דבר אחר מפני המשפחות שלא יהו משפחות מתגרות זו בזו ומה עכשיו שנברא יחיד מתגרות נבראו שנים על אחת כמה וכמה דבר אחר מפני הגולנין ומפני החמסנין ומה עכשיו שנברא יחיד גולנין וחומסין נבראו שנים על אחת כמה וכמה: ולהגיד גדולתו כו': תנו רבנן להגיד גדולתו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שאדם טובע כמה מטבעות בחותם אחד וכולן דומין זה לזה אבל הקדוש ברוך הוא טובע כל אדם בחותמו של אדם הראשון ואין אחד מהן דומה לחבירו שנא' תתהפך כחומר חותם ויתיצבו כמו לבוש ומפני מה אין פרצופיהן דומין זה לזה שלא יראה אדם דירה נאה ואשה נאה ויאמר שלי היא שנאמר וימנע מרשעים אורם וזרוע רמה תשבר תניא היה רבי מאיר אומר בשלשה דברים אדם משתנה מחבירו בקול במראה ובדעת בקול ובמראה משום ערוה ובדעת מפני הגולנין והחמסנין ת"ר אדם נברא בערב שבת ומפני מה שלא יהו המינים אומרים שותף היה לו להקדוש ברוך הוא במעשה בראשית דבר אחר שאם תזוח דעתו עליו אומר לו יתוש קדמך במעשה בראשית דבר אחר כדי שיכנס למצוה מיד דבר אחר כדי שיכנס לסעודה מיד משל למלך בשך ודם שבנה פלטרין ושיכללן והתקין סעודה ואחר כך הכנים אורחין שנא' חכמת בנתה ביתה חצבה עמודיה שבעה מבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שולחנה שלחה נערוותיה תקרא על גפי מרומי קרת חכמת בנתה ביתה זו מודתו של הקב"ה שברא את כל העולם כולו בחכמה חצבה עמודיה שבעה אלו שבעת ימי בראשית טבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שולחנה אלו המינים ונהרות וכל צורכי עולם שלחה נערוותיה תקרא זה אדם והוה על גפי מרומי קרת רבה בר בר חנה רמי כתיב על גפי וכתיב על כסא בתחלה על גפי ולבסוף על כסא מי פתי יסור חסר לב אמרה לו אמר הקדוש ברוך הוא מי פתאו לזה אשה אמרה לו דכתיב ונאף אשה חסר לב תניא היה ר' מאיר אומר אדם הראשון מכל העולם כולו הוצרך עפרו שנאמר גלמיו ראו עיניך וכתוב כי ה' עיניו משוטמות בכל הארץ) אמר רב אושעיא משמיה דרב אדם הראשון גופו

והיא נעברה מעומד דבר אחר שלתיאל שנשאל על אלתו אל זרובבל שנזרע בבבל ומה שמו נחמיה בן חכליה שמו יהודה וחזקיה בני רבי חייא הוו יתבי בסעודתא קמי רבי ולא הוו קא אמרי ולא מידי אמר להו אגברו חמרא אדרדקי כי היכי דלימרו מילתא כיון דאיבסום פתחו ואמרו אין בן דוד בא עד שיכלו שני בתי אבות מישאל ואלו הן ראש גולה שבבבל ונשיא שבארץ ישראל שנאמר והיה למקדש ולאבן נגף וליצור מכשול לשני בתי ישראל אמר להם בניו קוצים אתם ירע בעיניך ויין ניתן בשבעים אותיות וסוד ניתן בשבעים אותיות נכנס יין יצא סוד א"ר חסדא אמר מר עוקבא ואמרי לה א"ר חסדא דרש מרי בר מר מאי דכתיב וישקך ה' על הרעה ויביאה עלינו כי צדיק ה' אלהינו משום צדיק ה' וישקך ה' על הרעה ויביאה עלינו אין צדקה עשה הקב"ה עם ישראל שהקדים גלות צדקיהו ועוד גלות יכניה קיימת דכתיב ביה בגלות יכניה וחרש והמסגר אלף חרש כיון שפוחין הכל נעשו חרשין מסגר כיון שסוגרין בהלכה שוב אין פוחין וכמה היו אלף עולא אמר שהקדים שתי שנים לונושנתם א"ר אחא בר יעקב שמע מינה מהרה דמרי עלמא תמני מאה וחמשין ורתתין הוו: לפיכך כו': תנו רבנן אדם יחיד נברא ומפני מה שלא יהו המינים אומרוין הרבה רשויות בשמים דבר אחר מפני הצדיקים ומפני הרשעים שלא יהו הצדיקים אומרים אנו בני צדיק ורשעים אומרים אנו בני רשע דבר אחר מפני המשפחות שלא יהו משפחות מתגרות זו בזו ומה עכשיו שנברא יחיד מתגרות נבראו שנים על אחת כמה וכמה דבר אחר מפני הגולנין ומפני החמסנין ומה עכשיו שנברא יחיד גולנין וחומסין נבראו שנים על אחת כמה וכמה: ולהגיד גדולתו כו': תנו רבנן להגיד גדולתו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שאדם טובע כמה מטבעות בחותם אחד וכולן דומין זה לזה אבל הקדוש ברוך הוא טובע כל אדם בחותמו של אדם הראשון ואין אחד מהן דומה לחבירו שנא' תתהפך כחומר חותם ויתיצבו כמו לבוש ומפני מה אין פרצופיהן דומין זה לזה שלא יראה אדם דירה נאה ואשה נאה ויאמר שלי היא שנאמר וימנע מרשעים אורם וזרוע רמה תשבר תניא היה רבי מאיר אומר בשלשה דברים אדם משתנה מחבירו בקול במראה ובדעת בקול ובמראה משום ערוה ובדעת מפני הגולנין והחמסנין ת"ר אדם נברא בערב שבת ומפני מה שלא יהו המינים אומרים שותף היה לו להקדוש ברוך הוא במעשה בראשית דבר אחר שאם תזוח דעתו עליו אומר לו יתוש קדמך במעשה בראשית דבר אחר כדי שיכנס למצוה מיד דבר אחר כדי שיכנס לסעודה מיד משל למלך בשך ודם שבנה פלטרין ושיכללן והתקין סעודה ואחר כך הכנים אורחין שנא' חכמת בנתה ביתה חצבה עמודיה שבעה מבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שולחנה שלחה נערוותיה תקרא על גפי מרומי קרת חכמת בנתה ביתה זו מודתו של הקב"ה שברא את כל העולם כולו בחכמה חצבה עמודיה שבעה אלו שבעת ימי בראשית טבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שולחנה אלו המינים ונהרות וכל צורכי עולם שלחה נערוותיה תקרא זה אדם והוה על גפי מרומי קרת רבה בר בר חנה רמי כתיב על גפי וכתיב על כסא בתחלה על גפי ולבסוף על כסא מי פתי יסור חסר לב אמרה לו אמר הקדוש ברוך הוא מי פתאו לזה אשה אמרה לו דכתיב ונאף אשה חסר לב תניא היה ר' מאיר אומר אדם הראשון מכל העולם כולו הוצרך עפרו שנאמר גלמיו ראו עיניך וכתוב כי ה' עיניו משוטמות בכל הארץ) אמר רב אושעיא משמיה דרב אדם הראשון גופו

והיא נעברה מעומד דבר אחר שלתיאל שנשאל על אלתו אל זרובבל שנזרע בבבל ומה שמו נחמיה בן חכליה שמו יהודה וחזקיה בני רבי חייא הוו יתבי בסעודתא קמי רבי ולא הוו קא אמרי ולא מידי אמר להו אגברו חמרא אדרדקי כי היכי דלימרו מילתא כיון דאיבסום פתחו ואמרו אין בן דוד בא עד שיכלו שני בתי אבות מישאל ואלו הן ראש גולה שבבבל ונשיא שבארץ ישראל שנאמר והיה למקדש ולאבן נגף וליצור מכשול לשני בתי ישראל אמר להם בניו קוצים אתם ירע בעיניך ויין ניתן בשבעים אותיות וסוד ניתן בשבעים אותיות נכנס יין יצא סוד א"ר חסדא אמר מר עוקבא ואמרי לה א"ר חסדא דרש מרי בר מר מאי דכתיב וישקך ה' על הרעה ויביאה עלינו כי צדיק ה' אלהינו משום צדיק ה' וישקך ה' על הרעה ויביאה עלינו אין צדקה עשה הקב"ה עם ישראל שהקדים גלות צדקיהו ועוד גלות יכניה קיימת דכתיב ביה בגלות יכניה וחרש והמסגר אלף חרש כיון שפוחין הכל נעשו חרשין מסגר כיון שסוגרין בהלכה שוב אין פוחין וכמה היו אלף עולא אמר שהקדים שתי שנים לונושנתם א"ר אחא בר יעקב שמע מינה מהרה דמרי עלמא תמני מאה וחמשין ורתתין הוו: לפיכך כו': תנו רבנן אדם יחיד נברא ומפני מה שלא יהו המינים אומרוין הרבה רשויות בשמים דבר אחר מפני הצדיקים ומפני הרשעים שלא יהו הצדיקים אומרים אנו בני צדיק ורשעים אומרים אנו בני רשע דבר אחר מפני המשפחות שלא יהו משפחות מתגרות זו בזו ומה עכשיו שנברא יחיד מתגרות נבראו שנים על אחת כמה וכמה דבר אחר מפני הגולנין ומפני החמסנין ומה עכשיו שנברא יחיד גולנין וחומסין נבראו שנים על אחת כמה וכמה: ולהגיד גדולתו כו': תנו רבנן להגיד גדולתו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שאדם טובע כמה מטבעות בחותם אחד וכולן דומין זה לזה אבל הקדוש ברוך הוא טובע כל אדם בחותמו של אדם הראשון ואין אחד מהן דומה לחבירו שנא' תתהפך כחומר חותם ויתיצבו כמו לבוש ומפני מה אין פרצופיהן דומין זה לזה שלא יראה אדם דירה נאה ואשה נאה ויאמר שלי היא שנאמר וימנע מרשעים אורם וזרוע רמה תשבר תניא היה רבי מאיר אומר בשלשה דברים אדם משתנה מחבירו בקול במראה ובדעת בקול ובמראה משום ערוה ובדעת מפני הגולנין והחמסנין ת"ר אדם נברא בערב שבת ומפני מה שלא יהו המינים אומרים שותף היה לו להקדוש ברוך הוא במעשה בראשית דבר אחר שאם תזוח דעתו עליו אומר לו יתוש קדמך במעשה בראשית דבר אחר כדי שיכנס למצוה מיד דבר אחר כדי שיכנס לסעודה מיד משל למלך בשך ודם שבנה פלטרין ושיכללן והתקין סעודה ואחר כך הכנים אורחין שנא' חכמת בנתה ביתה חצבה עמודיה שבעה מבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שולחנה שלחה נערוותיה תקרא על גפי מרומי קרת חכמת בנתה ביתה זו מודתו של הקב"ה שברא את כל העולם כולו בחכמה חצבה עמודיה שבעה אלו שבעת ימי בראשית טבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שולחנה אלו המינים ונהרות וכל צורכי עולם שלחה נערוותיה תקרא זה אדם והוה על גפי מרומי קרת רבה בר בר חנה רמי כתיב על גפי וכתיב על כסא בתחלה על גפי ולבסוף על כסא מי פתי יסור חסר לב אמרה לו אמר הקדוש ברוך הוא מי פתאו לזה אשה אמרה לו דכתיב ונאף אשה חסר לב תניא היה ר' מאיר אומר אדם הראשון מכל העולם כולו הוצרך עפרו שנאמר גלמיו ראו עיניך וכתוב כי ה' עיניו משוטמות בכל הארץ) אמר רב אושעיא משמיה דרב אדם הראשון גופו

והיא נעברה מעומד דבר אחר שלתיאל שנשאל על אלתו אל זרובבל שנזרע בבבל ומה שמו נחמיה בן חכליה שמו יהודה וחזקיה בני רבי חייא הוו יתבי בסעודתא קמי רבי ולא הוו קא אמרי ולא מידי אמר להו אגברו חמרא אדרדקי כי היכי דלימרו מילתא כיון דאיבסום פתחו ואמרו אין בן דוד בא עד שיכלו שני בתי אבות מישאל ואלו הן ראש גולה שבבבל ונשיא שבארץ ישראל שנאמר והיה למקדש ולאבן נגף וליצור מכשול לשני בתי ישראל אמר להם בניו קוצים אתם ירע בעיניך ויין ניתן בשבעים אותיות וסוד ניתן בשבעים אותיות נכנס יין יצא סוד א"ר חסדא אמר מר עוקבא ואמרי לה א"ר חסדא דרש מרי בר מר מאי דכתיב וישקך ה' על הרעה ויביאה עלינו כי צדיק ה' אלהינו משום צדיק ה' וישקך ה' על הרעה ויביאה עלינו אין צדקה עשה הקב"ה עם ישראל שהקדים גלות צדקיהו ועוד גלות יכניה קיימת דכתיב ביה בגלות יכניה וחרש והמסגר אלף חרש כיון שפוחין הכל נעשו חרשין מסגר כיון שסוגרין בהלכה שוב אין פוחין וכמה היו אלף עולא אמר שהקדים שתי שנים לונושנתם א"ר אחא בר יעקב שמע מינה מהרה דמרי עלמא תמני מאה וחמשין ורתתין הוו: לפיכך כו': תנו רבנן אדם יחיד נברא ומפני מה שלא יהו המינים אומרוין הרבה רשויות בשמים דבר אחר מפני הצדיקים ומפני הרשעים שלא יהו הצדיקים אומרים אנו בני צדיק ורשעים אומרים אנו בני רשע דבר אחר מפני המשפחות שלא יהו משפחות מתגרות זו בזו ומה עכשיו שנברא יחיד מתגרות נבראו שנים על אחת כמה וכמה דבר אחר מפני הגולנין ומפני החמסנין ומה עכשיו שנברא יחיד גולנין וחומסין נבראו שנים על אחת כמה וכמה: ולהגיד גדולתו כו': תנו רבנן להגיד גדולתו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שאדם טובע כמה מטבעות בחותם אחד וכולן דומין זה לזה אבל הקדוש ברוך הוא טובע כל אדם בחותמו של אדם הראשון ואין אחד מהן דומה לחבירו שנא' תתהפך כחומר חותם ויתיצבו כמו לבוש ומפני מה אין פרצופיהן דומין זה לזה שלא יראה אדם דירה נאה ואשה נאה ויאמר שלי היא שנאמר וימנע מרשעים אורם וזרוע רמה תשבר תניא היה רבי מאיר אומר בשלשה דברים אדם משתנה מחבירו בקול במראה ובדעת בקול ובמראה משום ערוה ובדעת מפני הגולנין והחמסנין ת"ר אדם נברא בערב שבת ומפני מה שלא יהו המינים אומרים שותף היה לו להקדוש ברוך הוא במעשה בראשית דבר אחר שאם תזוח דעתו עליו אומר לו יתוש קדמך במעשה בראשית דבר אחר כדי שיכנס למצוה מיד דבר אחר כדי שיכנס לסעודה מיד משל למלך בשך ודם שבנה פלטרין ושיכללן והתקין סעודה ואחר כך הכנים אורחין שנא' חכמת בנתה ביתה חצבה עמודיה שבעה מבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שולחנה שלחה נערוותיה תקרא על גפי מרומי קרת חכמת בנתה ביתה זו מודתו של הקב"ה שברא את כל העולם כולו בחכמה חצבה עמודיה שבעה אלו שבעת ימי בראשית טבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שולחנה אלו המינים ונהרות וכל צורכי עולם שלחה נערוותיה תקרא זה אדם והוה על גפי מרומי קרת רבה בר בר חנה רמי כתיב על גפי וכתיב על כסא בתחלה על גפי ולבסוף על כסא מי פתי יסור חסר לב אמרה לו אמר הקדוש ברוך הוא מי פתאו לזה אשה אמרה לו דכתיב ונאף אשה חסר לב תניא היה ר' מאיר אומר אדם הראשון מכל העולם כולו הוצרך עפרו שנאמר גלמיו ראו עיניך וכתוב כי ה' עיניו משוטמות בכל הארץ) אמר רב אושעיא משמיה דרב אדם הראשון גופו

גליון הש"ס
נב' ובתב' ב' ה' עינו משוטמות עיני ה' המה משוטמים כל':

מוסף רש"י
יין ניתן חמסנים אחריות קן חמסנים גימטריא (שורבו סה.) גלות צדקיהו. מנחת ירושלים שגל כולס (גישו סה.) גלות יכניה. הוא יחייקן קמה גלות צדקיהו אמת עשרה שנה, חו' היא דקה שמיאר והמריב בינו כדי להגלות דורו של דקה לנגל ענד שחמני גלת יכניה קיימן. שלמדו תורה לאלו הגולים אחרים. לפי שזרז חמני המורה גלו עם יכניה, דכתיב בהו חמסן המסגר אלף (סח.) כיון שסוגרין בהלכה. הלכה היא שסגורים בה. שאינם יושעים להשיב לשאלותיהם, שזכר אין לה פוחין אחרים (סח.) עולא אמר. היינו דקה, שמיאר להביא הרעה לסוף ח' מאות וחמשים, דהיינו שנים קודם ונושנתם, היינו גימטריא ח' מאות וחמשים, ואם שזו עד ונושנתם היה חמסנים כתיב כי אבד תאבדון (סח.) כתיב ע"כ דברים ד. כה.) כתיב על גפי. בתורה חמסנין, שלחה נערוותיה תקרא, תלמודים העוסקין בה על גפי משמע כול כנפיו, מושב שאינו קבוע, וכתיב. מקום כבוד קבוע, כמו (בראשית מא) קן הכסא אגל ממך, ל"א בתחלה על גפי, יחיד בלל תלמודים כמו (שמות כה) אם בגפוי יבא עיניו (ע"ז טו.)

ועדיין גלות יכניה קיימת דכתיב בבלות יכניה וחרש והמסגר אלף. חרש כיון שפוחין נעשו הכל חרשין. והמסגר כיון שסוגרין אין מי יפתח. עולא אמר צדקה עשה עם ישראל שהקדים שתי שנים לונושנתם ש"מ מהרה דהקב"ה תתיב שנה היו וזו השמונה עוד בסוף גישין: לפיכך נברא אדם יחיד ללמד שכל המאבד נפש כאלו מאבד עולם מלא. וכן המקיים נפש אחת מישראל כאלו קיים עולם מלא כו'. ת"ר לא נברא אדם יחיד שלא יהיו המינים אומרים רשויות הרבה כו'. ת"ר בע"ש נברא אדם שלא יהיו המינים אומרים שותף היה להקב"ה במעשה בראשית ואם תזוח דעתו עליו יאמר לו יתוש קדמך כו'.